

València fou **un tro** per la democràcia i la llibertat d'expressió. Però, com en la cançó dels Beatles, tinc la sensació que som un poble **d'enlloc**. Perquè comprove, una vegada més, que la premsa **ibèrica** ens silencia sense despenjar-se. Mut i la gàbia. En general, els **diaris de províncies** ho releguen a un segon pla o, senzillament, **callen**. És clar, tots ells tenen eixa llibertat d'expressió d'ignorar el crit unànime de vora 100.000 valencians. Però se'n pot dir llibertat d'expressió, en realitat, a aquest silenciament constant de tantíssimes persones? **Cinc abertzales** tenen més portades. Potser pensen que hi ha silencis que es poden tibar infinitament. Guarde l'esperança mínima dels silencis que esclaten.